

Krajský úřad Olomouckého kraje
odbor Krajský stavební úřad
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 96064/2025

V Olomouci dne 15. října 2025

Spis. zn.: KÚOK/75187/2022/OKSÚ/7206

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Ing. Marie Svozilová, Ph.D.

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Ing. Robert Černocký, Ph.D.

Počet listů: 4

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje bylo odborem životního prostředí Magistrátu města Olomouce (dále jen „MMOI“), předloženo k rozhodnutí odvolání Povodí Moravy, s. p., IČO: 70890013, sídlem Dřevařská 932/11, 602 00 Brno (dále též jen „odvolatel“), kterým je napadáno rozhodnutí tohoto stavebního úřadu ze dne 9. 6. 2022, č. j. SMOL/158295/2022/OZP/VH/Pos (dále též jen „Rozhodnutí“).

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor Krajský stavební úřad (dále jen „OKSÚ KÚOK“, nebo „odvolací orgán“), příslušný podle § 67 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal odvoláním napadené Rozhodnutí a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

odvolání Povodí Moravy s. p. ze dne 21. 6. 2022 se s použitím ust. § 90 odst. 5 správního řádu

z a m í t á,

a jím napadené rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru životního prostředí č. j. SMOL/158295/2022/OZP/VH/Pos ze dne 9. 6. 2022, **se potvrzuje.**

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

Povodí Moravy, s. p., IČO: 70890013, Dřevařská 11, 602 00 Brno,

O d ů v o d n ě n í

OKSÚ KÚOK předně uvádí, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí je platný nový stavební zákon, tj. zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon z roku 2021“), který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2024. Podle přechodných ustanovení, tj. podle ust. § 330 odst. 1 stavebního zákona z roku 2021, se řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů, přičemž ve spojení s § 334a odst. 3 stavebního zákona z roku 2021 se pro účely těchto přechodných ustanovení za den nabytí

účinnosti tohoto zákona považuje 1. 7. 2024. V daném případě byla žádost Obce Slatinice podána dne 20. 10. 2020, tj. za účinnosti stavebního zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „stavební zákon z roku 2006“). OKSÚ KÚOK tak na základě uvedeného předmětnou věc posuzuje podle stavebního zákona z roku 2006 a právních předpisů souvisejících ve znění účinném do 31. 12. 2023.

Dle Organizačního řádu Krajského úřadu Olomouckého kraje byl do 31. 12. 2024 odborem příslušným pro vyřízení předmětného odvolání odbor životního prostředí Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „OŽPZ KÚOK“). Změnou uvedeného vnitřního předpisu přešly od 1. 1. 2025 kompetence rozhodnout o odvolání na OKSÚ KÚOK.

MMOI rozhodnutím č. j. SMOL/ 158295/2022/OZP/VH/Pos ze dne 9. 6. 2022 odvolateli uložil opatření, včetně stanovení termínu plnění, k odstranění zjištěných závad spočívajících v opravě poškozeného vodního díla „Úprava koryta vodního toku Deštná“, a to v celém rozsahu, na pozemcích p. č. 1418/5 v k. ú. Slatinky a p. č. 149/3 v k. ú. Lípy podle ustanovení § 48 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „vodní zákon“).

Proti tomuto Rozhodnutí podal odvolatel odvolání, které Krajský úřad Olomouckého kraje rozhodnutím KUOK 88009/2022 ze dne 19. 8. 2022 zamítl a rozhodnutí MMOI potvrdil. Odvolatel se žalobou u Krajského soudu v Ostravě domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu, jakož i rozhodnutí MMOI. Namítal, že v obou rozhodnutích shledává zásadní argumentační rozpory, které mají za následek nesrozumitelnost jejich výroků. Krajský soud v Ostravě vydal dne 12. 6. 2024 rozsudek č. j. 65 A 8/2022-58, kterým pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, zrušil rozhodnutí č. j. KUOK 88009/2022 ze dne 19. 8. 2022 ve věci odstranění zjištěných závad vodního díla a věc vrátil k dalšímu řízení.

Odvolací orgán tedy na základě závěrů soudního řízení v novém správním řízení přezkoumal napadené rozhodnutí a předmětné odvolání a dospěl k závěru, uvedeném ve výroku tohoto rozhodnutí, při tom byl veden zejména následujícím:

Odvolatel setrvává na tom, že nikdy nebyl a není vlastníkem vodního díla, tzn. úpravy koryta vodního toku na pozemcích p. č. 1418/5 v k. ú. Slatinky a p. č. 149/3 v k. ú. Lípy, stavby opevněných zdí a zpevnění dna koryta úpravou kamenných zdí do betonu (dále jen „Vodní dílo“, „Záměr“ nebo „Stavba“), toto Vodní dílo mu nebylo převedeno v rámci transformace Zemědělské vodohospodářské zprávy (dále jen „ZVHS“) a nemá jej evidováno v majetku.

Pro určení vlastníka uvedeného Vodního díla je v první řadě nutné vymezit účel Vodního díla, ať již jako celku nebo zvlášť opevněných zdí a zvlášť dna koryta vodního toku Deštná. Vodní dílo bylo budováno v 60. letech 20. stol., o jeho vzniku je veden zápis v kronice obce. Pro úplnost odvolací orgán uvádí citaci z obecní kroniky Slatinice str. 132 - 133 (rok 1965) v plném znění: *“Regulace potoku Deštná. V letošním roce došlo též na úpravu potoku Deštná, který v posledních letech natropil mnoho nepříjemného našim občanům. Při větších přívalech vody se často přetékal k příbytkům i do sklepů našich občanů bydlících podél tohoto potoka. Veliký bagr -*

*haldy kamení a moře vykopané zeminy jest důkazem, že letošní rok (či listopad) byl poslední, kdy potok tropil škody. Jeho rozšíření a **kamenné stěny** budou nejen hezké, ale i velmi účelné. Regulace bude dodělána příštím rokem. Práci provádějí zaměstnanci nár. podniku Meliorace a bydlí v místním kult. domě.“* (konec citace). Z uvedeného je zřejmé nejen kdo stavbu prováděl – nešlo o zaměstnance obce, ale zvláště její účel. Účel realizace „rozšíření a kamenných stěn“ byl tedy jednoznačně vodohospodářský – protipovodňové opatření. Odvolací orgán je toho názoru, že se jedná o vodní dílo dle § 55 odst. 1 písm. b) vodního zákona - stavby, kterou se upravují, mění nebo zřizují koryta vodních toků a zároveň dle písm. d) - stavby na ochranu před povodněmi, a to jako celku – dna a nábrežních zdí koryta toku. V kontextu tohoto účelu, za kterým byl Záměr vybudován, proto nelze v tomto případě oddělit část opevněných zdí koryta toku od zpevnění dna koryta toku. Opevněné zdi koryta toku, jak je doloženo, nebyly budovány za účelem zpevnění okolních pozemků, ale za účelem jejich ochrany před povodněmi. Jedná se tak o typické technické protipovodňové opatření – **zkapacitnění koryta toku**, které pak pojme více vody, a **opevnění koryta**, které odvádí vodu z daného místa rychleji, které je v tomto období častou úpravou.

Odvolatel uvádí, že „vzhledem k faktu, že nebyla dochována jakákoli dokumentace a úprava evidovaná u ZVHS je zcela odlišná od úpravy, která byla realizována někdy v letech 1965/1966 dle zápisu v místní kronice, nelze bez dalšího předjímat či dovozovat, že se jedná o tutéž stavbu. Zápis v kronice dle našeho názoru nelze bez jiných podkladů považovat za relevantní údaj vedoucí k objasnění stavebníka, nebo vlastníka stavby. V rámci laického popisu událostí v kronice mohlo dokonce dojít i ke zmatení pojmů a ne zcela přesnému popisu, a to zejména vzhledem k tomu, že v souvislosti se stavbou vodního díla se v kronice hovoří o „národním podniku Meliorace“, přičemž toto není dostatečně přesné označení pro určení konkrétního subjektu či organizace.“ OKSÚ KÚOK je toho názoru, že pokud Stavba vznikla v 60. letech 20. stol. musela reflektovat postup v té době zákonný. Tento postup a s tím související vlastnická práva k Vodnímu dílu popsal a dopodrobna osvětlil MMOI v odůvodnění Rozhodnutí na str. 2 – 5 a to na základě podkladů od Ministerstva zemědělství ČR a Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (dále jen „ÚZSVM“), přičemž odvolací orgán se s jeho závěry ztotožňuje a ke způsobu, jakým k nim dospěl, nemá výhrady. K námitce odvolatele, že laickým popisem v kronice mohlo dojít ke zmatení pojmů odvolací orgán uvádí, že vést kroniku je povinností každé obce ze zákona (v tomto období dle zákona č. 80/1920 Sb., o pamětních knihách obecních, a dle vládního nařízení č. 169/1932 Sb., o pamětních knihách obecních) a nelze předpokládat, byť jsou zápisy zaznamenávány laickým způsobem, že zápis neodpovídal skutečnosti. Regulaci potoku Deštná je ještě věnován jeden zápis z následujícího roku 1966 na str. 137 kroniky, který popisuje, že tento rok započaly práce již v půlce února a byly dokončeny před zimou. Je zde opět uvedeno, že práci prováděl státní meliorační podnik z Ostravy. Zápis je zakončen: „*Naše obec má tedy regulovaný potok se zábradlím, což ještě přikrášlilo její vzhled.*“ Z uvedeného vyplývá, že opevněné zdi koryta toku byly od zbudování jedním celkem se zpevněním a úpravou dna koryta, neboť byly již tehdy opatřeny i zábradlím. Takto Vodní dílo, jako jeden funkční celek, bylo vybudováno a k účelu protipovodňové ochrany sloužilo. Jak již na základě podkladů ÚZSVM uvádí MMOI na str. 3 v Rozhodnutí, pokud byla stavba prováděná v roce 1965, prováděli ji zaměstnanci Okresní vodohospodářské správy. Stavba vznikla z prostředků státu a patřila státu, a od její výstavby v roce 1965 spolu se správou drobných vodních toků (dále jen DVT) patřila do správy Okresní

vodohospodářské správy, od roku 1970 do správy ředitelství vodních toků, Správy povodí Moravy. Od roku 1970 přešla stavba spolu se správou DVT na Státní meliorační správu. V tomto kontextu historického vývoje mohlo dojít k záměně pojmů názvů státních organizací, kdy k zápisu do kroniky nemusí docházet bezprostředně po události. Dle § 3 odst. 4 vládního nařízení č. 169/1932 Sb. o pamětních knihách obecních platí, že „kronikář poznamenává si zpravidla látku pro pamětní knihu obecní do příručního sešitu a po nějaké době, až se názory na události ustálí, činí zápisy do pamětní knihy obecní, vybíraje pouze věci podstatné“. Odvolací orgán se tak shoduje s názorem MMOI, že i kdyby došlo vzhledem k historickému vývoji k záměně pojmů, je zřejmé, že **vodní dílo nebudovala obec**.

Dále odvolatel uvádí, že *„Existuje zde i teoretická možnost, že původní stavba z roku 1963 byla přebudována jiným stavebníkem později, čímž došlo ke změně odlišení vlastnictví. Dle našeho názoru zde tak existuje důvodná pochybnost, že jediným možným vlastníkem vodního díla je Povodí Moravy, s. p., potažmo stát.“* Odvolací orgán souhlasí, že tato eventualita je v teoretické rovině možná. Na základě podkladů – protokolů o předání a převzetí soupisu vodních děl ZVHS je Vodní dílo evidováno jako stavba 025-1963-2, kde první součíslicí uvádí číslo stavby, druhé rok pořízení a třetí kód úpravy. Koncové číslo 2 v tomto případě znamená opevnění vodního toku prefabrikáty (převážně betonovými). Tím, že současná úprava Vodního díla, kdy koryto vodního toku spočívá ve stavbě kamenné dlažby a kamenných zdí do betonu (což by odpovídalo koncové číslici 1 v uvedeném kódu), se odvolatel domnívá, že se nejedná o úpravu, kterou vybudoval a předpokládá, že není jejím vlastníkem. V rámci řízení, jak je uvedeno na str. 5 Rozhodnutí, ke změně úpravy Vodního díla odvolatel uvedl, že se projektová dokumentace k předmětné úpravě nedochovala a nedochovalo se ani stavební a kolaudační povolení. Ohledně nesrovnalosti v evidenci ZVHS se odvolací orgán ztotožňuje s názorem MMOI, že se jedná o administrativní chybu, která nemá na vlastnictví Vodního díla vliv. Dále je možno opět poukázat na citaci uvedenou výše, kdy pisatel kroniky uvádí „kamenné stěny“ – odvolací orgán se domnívá, že pokud by se jednalo již při budování o prefabrikáty, pisatel kroniky by to uvedl, nebo by slovo „kamenné“ nepoužil. OKSÚ KÚOK je dále toho názoru, že rozdíl mezi prefabrikáty, jako výrobkem, který vzniká v továrně, a kamennou zdí (kameny vkládané do betonu), která se staví přímo na místě, je zřejmý i laikovi.

K možnosti přebudování Vodního díla, kterou odvolatel uvádí, je nutno podotknout, že dle mapových podkladů ZVHS, je uvedená úprava z roku 1963 z opevnění prefabrikáty (převážně betonovými) a její počátek (ve směru od západu) je uveden od komunikace ze Slatinic do Kaple (nyní silnice II/449) a končí v místě, kde místní komunikace přestává být souběžnou s vodním tokem Deštná. Dle mapových podkladů na ni v obou směrech, jak proti toku, tak po toku, navazuje úprava s kódem 7, tzn. vegetační (zemní koryto – pouze osetí, drnování). Tato délka úpravy s kódem 7 proti směru toku odpovídá délce dnešní úpravy za silnicí II/449. Konec úpravy s kódem 2 po směru toku je dle mapových podkladů totožný se stávající úpravou. Dále po směru toku dle mapových podkladů navazuje úprava s kódem 7, tzn. vegetační. Stávající úprava (zdroj internet <http://mapy.com> Panorama; [http://www. Google.com/maps](http://www.Google.com/maps) Street View) je mimo vegetační úpravu koryta opatřena i zpevněním betonovými prefabrikáty (betonové žlabovky) až po obec Třebčín (zřejmě ze stejné doby, protože prefabrikáty jsou již pomístně zaneseny a žlabovky nejsou v korytě toku patrné). Z uvedeného vyplývá, že v mapové evidenci ZVHS mohlo dojít k záměně - posunu kódů, kdy místo kódu 1 byl uveden kód 2 a místo kódu 2 kód 7. Je zde tedy nesoulad údajů mapových

podkladů evidence ZVHS, a to jak v kódu úpravy, tak v roce budování, s údaji v kronice. Proto se odvolatel domnívá, že došlo k přebudování úpravy a tím ke změně vlastníka Vodního díla. Teoretická možnost přebudování, kdy by v roce 1963 došlo k výstavbě dle kódů uvedených v mapových podkladech ZVHS a následně za 2 - 3 roky k přebudování dle popisů uvedených v kronice obce, se odvolacímu orgánu jeví jako nereálná. Pokud státní podnik investoval určitý finanční obnos a další úsilí do úpravy koryta vodního toku, přebudování vodního díla tak záhy by se jevílo vzhledem k vydání nového finančního obnosu a úsilí jako neracionální. K přebudování, resp. zbudování nové stavby na stávajícím díle, mohlo dojít později. Avšak v odst. 25 Rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 19. 6. 2019, č. j. 25 C 413/2018-282 (který je součástí spisu a týká se Vodního díla) je uvedeno: „Ze zpráv Ministerstva zemědělství České republiky ze dne 7. 5. 2019 a ze dne 18. 6. 2019 bylo zjištěno, že ani tento ústřední orgán státní správy, jehož rozhodnutím došlo ke zrušení ZVHS a následnému převodu majetku na jiné subjekty včetně odvolatele, nemá ve svém archivu žádné listiny o stavbě dna a zdí v korytu Deštné na p. č. 149/3 v k. ú. Lípy, že pouze **zjistil**, že na vodním toku Deštná jsou evidovány tři **stavby vodních děl**, dvě stavby jsou umístěny v rozvodnici čhp. 4-12-01-017/0, nicméně jedna stavba byla vybudována v r. 1942 a druhá r. 1963, třetí stavba byla vybudována v r. **1963**, čemuž odpovídá i **číslo stavby UIS 025-1963-2**, že jde o směrovou úpravu, **regulaci v ř. km 1,295 - 4,510**, **jde o koryto jednoduchého lichoběžníku se šířkou dna 1 - 2 m, svahy sklonu 1:2**, **že koryto je v obci opevněno kamennou dlažbou z betonu**, která není v příslušnosti hospodařit odvolatele, že v ř. km 1,958 - 2,165 je koryto zatrubněno, tato stavba rovněž není v příslušnosti hospodařit odvolatele, tato stavba se nenachází na p. č. 149/3 v k. ú. Lípy, že dle určení správce drobných vodních toků sp. zn. 29 183/OSS/84 ze dne 25. 10. 1984 byla určena Oblastní státní meliorační správa Brno za správce mimo jiné drobného vodního toku Deštný potok číslo hydrologického pořadí 4-12-01-017, délka toku 7,8, v délce toku ř. km. 4,5 - 5,8, že rozhodnutím tohoto subjektu sp. zn. 35935/2010-15110-S ze dne 10. 5. 2011 rozhodlo o opravách seznamu drobných vodních toků, na kterých vykonává správu ZVHS.“ (konec citace). Z uvedeného zjištění soudu je zřejmé, že v říčním kilometru 1,295 - 4,510 (což je úprava přes obec Lípy a Třebčín, i mezi obcemi) je evidována stavba vodního díla. Toto dílo je evidováno kódem stavby UIS 025-1963-2, na který odkazuje i odvolatel. I když je úprava v ř. km 1,295 - 4,510 pro celý úsek toku evidována jako opevnění prefabrikáty (úprava s kódem 2), je zde uvedeno „**v obci opevněno kamennou dlažbou z betonu**“, tedy úprava s kódem 1. Tato úprava koryta vodního toku v obci Lípy (i mimo obec) odpovídá stávající úpravě.

Proto, na základě výše uvedených zjištění, není odvolací orgán toho názoru, že by mohlo dojít k přebudování Vodního díla v obci Lípy z opevnění prefabrikáty na kamennou dlažbu, ale že již takto Vodní dílo bylo vybudováno, neboť to odpovídá záznamům vedeným u Ministerstva zemědělství i údajům v kronice. Odvolací orgán je toho názoru, že **Vodní dílo bylo zbudováno státním podnikem a dle současného vzhledu** a tím od r. 2001 přešlo do správy ZVHS.

Odvolatel v odvolání dále upozorňuje na skutečnost, že Obec Slatinice vystupovala po určitou dobu jako vlastník Vodního díla v tom smyslu, že činila kroky k provedení jeho opravy. K této námitce, lze konstatovat, že z jednání odvolatele v letech 2016 - 2018 je patrné, že tento vystupoval jako vlastník Vodního díla, když se snažil převést dílo do majetku obce. Ze zápisu zastupitelstva obce Slatinice ze dne 14. 12. 2016 vyplývá, že zastupitelstvo deklarovalo zájem převzít opevnění koryta vodního toku do majetku obce, což potvrzuje, že tehdy sama obec považovala odvolatele za vlastníka.

Vlastnictví Vodního díla Obcí Slatinice již bylo posuzováno Okresním soudem v Olomouci, který na základě skutkových zjištění v Rozsudku ze dne 19. 6. 2019, č. j. 25 C 413/2018-282 uzavřel, že nebylo prokázáno, že by Obec Slatinice vlastníkem byla. Na to odvolatel v podaném odvolání reagoval námitkou, že ze závěru soudu není možné usuzovat, že je nyní vlastníkem Vodního díla Povodí Moravy s.p. Dále odvolatel v odvolání namítá, že není přímým právním nástupcem ZVHS a ne veškerý majetek po zaniklé ZVHS byl převzat do správy odvolatele a majetek neuvedený v soupisech předávaného majetku přešel podle zákona č. 219/2000 Sb. (tak jako další práva a povinnosti) na zřizovatele rušené organizační složky státu, tedy na Ministerstvo zemědělství. V této souvislosti, před vydáním napadeného rozhodnutí, požádal MMOI o vyjádření k vlastnictví Ministerstvo zemědělství. Ministerstvo zemědělství ve svém vyjádření č. j. MZE-53977/2021-15112 ze dne 20. 9. 2021 uvádí, že pro určení vlastníka je klíčové určit **funkci vodního díla**, popř. vodních děl, pokud by byly odlišeny kamenné nábrežní zdi a kamenná dlažba dna. Odvolací orgán je toho názoru, že Vodní dílo na vodním toku Deštná v obci Lípy bylo vybudováno za účelem **protipovodňové ochrany**, jak je uvedeno v kronice obce Slatinice. Bylo vybudováno jako celek kamenné dlažby dna koryta vodního toku a kamenných zdí, jak je uvedeno výše. OKSÚ KÚOL není názoru, že by během let došlo ke změně funkce kamenných zdí od zpevnění dna koryta toku.

Odvolatel má za to, že v tomto případě může být účelem výstavby také ochrana příbřežních nemovitých věcí, kdy úprava neslouží přímo pozemku, na němž stojí, ale sousedním pobřežním pozemkům, neboť jeho hlavní funkcí je zabránění sesuvu půdy z těchto pozemků a tím zajištění jejich většího hospodářského využití. V takových případech může být stavba posuzována jako součást příbřežních pozemků, k jejichž ochraně slouží, jako opěrná zeď, což zde není dle odvolatele zcela od věci, jelikož v bezprostřední blízkosti se nachází veřejné komunikace, vč. parkovacích ploch, a stavba kapličky, to vše v majetku Obce Slatinice.

Odvolací orgán k námitce uvádí, že z hlediska funkce Stavby je její primární funkcí protipovodňové opatření, protože kamenné zdi jsou součástí koryta vodního toku, současně však mohou plnit i funkci zpevnění okolních pozemků. Zpevnění okolních pozemků ale v tomto případě nemůže být funkcí primární, tzn. nemůže dojít k oddělení stavby opevněných zdí od zpevnění dna, protože bez existence koryta vodního toku by zde tyto zdi vybudovány nebyly. Tyto zdi a zpevněné dno nejsou příslušenstvím sousedních pozemků, ale slouží výhradně k zajištění stability vodního toku. Jejich účelem je, aby se koryto neměnilo vlivem eroze nebo nánosů a aby mělo stabilní kapacitu pro průtok vody. Hlavní funkcí je stabilizace koryta – zabránění výmolům, odnosu či ukládání nánosů, které by měnily směr nebo hloubku toku, ochrana břehů, zajištění průtočné kapacity (bezpečný odvod vody, včetně povodňových průtoků), a omezení průsaků vody. Zpevněné dno může bránit úniku vody do podloží a přispívat ke stabilizaci hladiny. Účelem Stavby je ochrana a stabilizace vodního koryta (toku) jako veřejného statku, nikoli ochrana jednotlivých sousedních nemovitostí. Navíc při porovnání s mapovými podklady katastru nemovitostí zaujímá pozemek parc. č. 149/3 v k. ú. Lípy mimo koryto vodního toku Deštná, právě v odvolatelem uvedené lokalitě kolem kapličky, i travnatý pás a část parkoviště a zpevněných ploch. Opěrná zeď, sloužící ke zpevnění těchto pozemků, by pak nekorespondovala s hranicí pozemků, k jejichž zpevnění by měla dle odvolatele sloužit. Dále se Stavba nachází částečně i na pozemku parc. č. 1418/5 v k. ú. Slatinky, který je ve vlastnictví Obce Slatinky. Na základě výše uvedeného se odvolací orgán domnívá, že je účel Stavby jednoznačně spojen s vodním tokem, a to jako celek - zpevnění dna koryta vodního toku a opevněné

zdi břehů koryta. Bez existence vodního toku by v obci tato stavba neexistovala. Pokud je u Stavby (zpevnění dna koryta vodního toku a opevněných zdí), tak jako v době vzniku, stále primární funkce vodohospodářská, spojená s vodním tokem, pak se jedná o vodní dílo dle vodního zákona. OKSÚ KÚOK neshledal, že by byly funkce opevněných zdí od doby vzniku Vodního díla změněny, nedošlo k zatrubnění ani posunu vodního toku. Dále porovnal situaci s judikaturou vztahující se k problematice opěrných zdí (zejm. Rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 A 190/2018-50 ze dne 1. 7. 2020 a Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 196/2022 – 25 ze dne 21. 7. 2023) a konstatuje, že **opevněné zdi jsou stále součástí zpevnění koryta vodního toku**, nejsou oddělitelné od zpevnění dna koryta vodního toku.

Na základě uvedeného odvolací orgán uzavírá, že námitky odvolatele týkající se posouzení a funkce vodního díla nejsou důvodné. Stavební úpravy představují vodní dílo podle § 55 odst. 1 písm. b) vodního zákona, jehož hlavní funkcí je stabilizace koryta vodního toku a zajištění jeho průtočné kapacity, nikoli ochrana přilehlých pozemků obce. V řízení před soudem v roce 2019 nebyl sice jednoznačně určen vlastník vodního díla, avšak soud rozhodl, že obec Slatinice jím není. V takové situaci se podle § 59 odst. 1 písm. d) vodního zákona povinnost k odstranění závad uloží subjektu, který je správcem vodního toku a hospodář s majetkem státu – tedy Povodí Moravy, s. p. Odvolací orgán proto námitku odvolatele, že povinnost byla uložena nesprávnému subjektu, neshledává důvodnou. OKSÚ KÚOK podotýká, že k rozhodnutí o určení vlastnického práva je příslušný pouze soud.

Lze tedy uzavřít, že skutečnosti uvedené v odvolání nejsou důvodem k zásahu do napadeného rozhodnutí a že podané odvolání Povodí Moravy, s. p. není důvodné.

Na základě provedených zjištění a jejich porovnání se zákonnou úpravou, která se na jejich řešení vztahuje, nemůže odvolací správní orgán než konstatovat, že prvoinstanční stavební úřad postupoval při vydávání napadeného Rozhodnutí v souladu s právními předpisy. K provedení řízení o uložení nápravného opatření podle ustanovení § 59 odst. 1 písm. d) vodního zákona na vodním díle „Úprava koryta vodního toku Deštná“ byl zákonný důvod. MMOI zjistil, že vodní dílo „Úprava koryta vodního toku Deštná“ na pozemcích p. č. 149/3 v k. ú. Lípy a p. č. 1418/5 v k. ú. Slatinky je pomístně poškozené a jeho stav vyžaduje provedení opravy tohoto poškození. MMOI po posouzení všech dostupných podkladů, porovnání s judikáty (rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Afs 40/2011-69 ze dne 25. 11. 2011, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 31 Af 29/2010-107 ze dne 27. 1. 2012, usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 871/06 ze dne 22. 11. 2007) a ustanovení § 48 odst. 2 vodního zákona, dospěl k závěru, že vlastníkem vodního díla „Úprava koryta vodního toku Deštná“ je vlastník pozemku, tj. Česká republika (právo hospodařit s majetkem státu má Povodí Moravy, s. p.). Vlastník vodního díla je podle ustanovení § 59 vodního zákona povinen udržovat vodní dílo v řádném stavu tak, aby nedocházelo k ohrožování bezpečnosti osob, majetku a jiných chráněných zájmů a Povodí Moravy, s. p., jako správce vodního toku Deštná, má podle ustanovení § 5 písm. b) vyhlášky č. 178/2012 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků, v platném znění, udržovat vlastní vodní dílo, opevnění břehů a dno v upravených úsecích koryta vodního toku tak, aby plnilo svou funkci až do průtoku, na který bylo vybudováno, přitom zejména sleduje zachování průtočné kapacity koryta vodního toku a stability podélného sklonu jeho dna. Vzhledem k tomu, že vlastník vodního díla dlouhodobě

vodní dílo neudrhuje v řádném stavu, byla Povodí Moravy, s. p. nařízena výše uvedená nápravná opatření podle ustanovení § 59 odst. 1 písm. d) vodního zákona na vodním díle „Úprava koryta vodního toku Deštná“, nacházejícím se na pozemcích p. č. 149/3 v k. ú. Lípy a p. č. 1418/5 v k. ú. Slatinky.

Stavební úřad MMOI v posuzovaném řízení plně respektoval procesní práva účastníků řízení, zejména když jim oznámil zahájení řízení, umožnil jim navrhnout důkazy a činit jiné návrhy a před vydáním meritorního rozhodnutí jim dal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Napadené rozhodnutí má náležitosti stanovené v ust. § 68 a násl. správního řádu.

Stavební úřad MMOI postupoval procesně v souladu s vodním zákonem i správním řádem, zejména s ohledem na základní zásady správního řízení.

Stavební úřad MMOI se rovněž v posuzovaném řízení řádně zabýval otázkou vlastnictví vodního díla, které přezkoumatelným způsobem odůvodnil v odůvodnění meritorního rozhodnutí, přičemž proti způsobu jakým tak učinil, nemá odvolací správní orgán výhrady. Nedostatek Rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI, stejně jako nedostatek rozhodnutí OKSÚ KÚOK č. j. KUOK 88009/2022 ze dne 19. 8. 2022, který byl vytknut soudem, byl doplněn v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Odvolací orgán se v řízení řídil právním názorem rozsudku soudu č. j. 65 A 8/2022-58 ze dne 12. 6. 2024 a odstranil vytknuté vady předchozímu rozhodnutí č. j. KUOK 88009/2022 ze dne 19. 8. 2022.

Z výše uvedeného vyplývá, že OKSÚ KÚOK neshledal odvolání odvolatele důvodné, a protože ani sám nezjistil žádné jiné důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, rozhodnul tak, jak je ve výrokové části uvedeno, odvolání zamítnul a napadené rozhodnutí potvrdil.

P o u č e n í ú č a s t n í k ů

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se dle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Robert Černocký, Ph.D.
vedoucí odboru

Rozdělovník

Účastníci řízení:

1. Povodí Moravy, s. p., Dřevařská 11, 602 00 Brno
2. Obec Slatinice, Slatinice 50, 783 42 Slatinice

Na vědomí:

3. Magistrát města Olomouce, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc (*odbor stavební a odbor životního prostředí*)
4. Ad/a., 330 S/5